

РЕШЕНИЕ

№ 151

гр. София, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО IX ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Александра Йорданова

Членове: Стоян Михов
Петя П.а

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ АТ. СТОЯНОВА
в присъствието на прокурора Н. Ив. С.
като разгледа докладваното от Стоян Михов Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20221100604731 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI НПК.

С присъда от 01.06.2022 година Софийски районен съд, НО, 10-и състав е признал подсъдимия Г. Б. Г. /с установена самоличност/ за ВИНОВЕН в това, че на 09.11.2017 г. в град София, около 15.00 часа на улица ***** в съучастие като помагач с Н.П. Н. - извършител и С.Н.Н. - помагач, с цел да набави за Н.П. Н. имотна облага, умишлено улеснил извършването на престъпление от Н.П. Н., който възбудил в телефонен разговор с В. В.А. заблуждение у същата, а именно, че се обажда генерал Г. от полицията във връзка с провеждане на полицейска акция по залавяне на телефонни измамници, поради което е необходимо В. В.А. да даде сумата от 2700 (две хиляди и седемстотин) лева, която да остави в чувал с листа до контейнер за отпадъци в района на УМБАЛСМ „Пирогов“, по друг начин - като Г. взел останената от В. В.А. парична сума в размер на 2700 (две хиляди и седемстотин) лева и с това причинил имотна вреда на В. В.А. в размер на 2700 (две хиляди и седемстотин) лева- престъпление по чл.209, ал.1, предл.1, вр. чл.20, ал.4, вр. ал.1 НК, като на осн чл.54 НК му е наложил наказание

лишаване от свобода за срок от една година, изпълнението на което е отложил на осн. чл. 66, ал. 1 НК за срок от три години.

На осн. чл. 189, ал. 3 НПК първоинстанционният съд е осъдил подсъдимия Г. Б. Г. да заплати в полза на СРС сумата от 274.70 лв. (двеста седемдесет и четири лева и седемдесет стотинки) за направени пред първата съдебна инстанция разноски, както и на основание чл.190, ал.2 НПК сумата от 5 лв. (пет лева) държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист.

С присъдата е постановено връщане на правоимащото лице Г. Б. Г. на веществени доказателства, както и отнемане в полза на държавата на вещи, приобщени в наказателното производство.

Срещу присъдата е постъпила жалба и допълнение към нея, в които се излагат подробни съображения за неправилност на първоинстанционния акт, като се предлага отмяна и постановяване на нова присъда, с която подсъдимият да бъде признат за невиновен по така повдигнатото му обвинение.

По същество се излагат доводи за недоказаност на обвинението по несъмнен начин. Твърди се, че с оглед осъществяваната професия като водач на таксиметров автомобил подсъдимият не е съзнавал съдържанието на процесния плик, като не била доказана общност на умысла при извършване на престъплението. На следващо място се излагат съображения за несъставомерност на деянието по смисъла на чл. 209, ал. 1 НК, тъй като в хода на следствието било установено, че пострадалата е оставила плик с пари под въздействие на формиран страх в съзнанието ѝ от последиците, ако не извърши посоченото действие, а не въз основа на формирани неверни представи в резултат на действия на извършителите на престъплението. В жалбата се подлагат на анализ показанията на пострадалата, за да се обоснове посочената теза, коментира се обвинителната реч на прокурора пред първата инстанция, като наред с това се оспорва надлежното приобщаване като веществено доказателство по реда на НПК -плик с пари, тъй като се установявало, че поемните лица не са присъствали на действието по разследване от началния момент, а едва след като пликът е бил изваден и банкнотите подредени на площадката от полицейските служители. В този смисъл се поддържа наличието единствено на косвени доказателства, които не водели до единствен възможен извод за доказаност на обвинението.

В разпоредително заседание въззивната инстанция не е констатирала необходимостта от провеждане на въззивно съдебно следствие.

В хода на съдебните прения пред въззивната инстанция подсъдимият поддържа жалбата, моли да се отмени първоинстанционната присъда и да бъде постановена нова такава, с която да бъде оправдан по обвинението за престъпление по чл. 209, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 20, ал. 4, вр. ал. 1 НК, поради липсата на категорични доказателства за вината.

Прокурорът в съдебно заседание моли да се потвърди първоинстанционната присъда като правилна. Намира, че обвинението е доказано по несъмнен начин като присъдата е постановена въз основа на правилен и задълбочен анализ на доказателствената съвкупност.

Подсъдимият в последна дума моли да бъде признат за невинен.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите в жалбата, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, и след като в съответствие с чл.314 НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, намери за установено следното от фактическа страна:

Първоинстанционната присъда е постановена при всеобхватно изяснена фактическа обстановка и задълбочен доказателствен анализ, което е довело до верни правни изводи. При самостоятелна преценка на събраните по делото доказателства, настоящият състав не намери основания за съществена промяна на фактическата обстановка по делото и прие за установено от фактическа страна следното:

Подсъдимият Г. Б. Г. е роден на ***** в гр. Перник, българин, български гражданин, женен, неосъждан, със средно образование, работи в таксиметрова фирма „РАДИО СВ ТАКСИ“ с подизпълнител „ИНЕКС ТАКСИ“ като таксиметров шофьор, живущ в гр. София, кв. „*****“, ЕГН *****. Подсъдимият е с добри характеристични данни.

През месец ноември 2017г. в Група „Противодействие на телефонните измами“ към ОДМВР - Велико Търново постъпила оперативна информация за лица от гр. Горна Оряховица, които подготвят извършване на телефона измама на територията на гр. София. За целта лицата С.Н.Н., Н.П. Н., П..П Н. и П.Х. Н. били наели къща в с. Вонеща вода. В рамките на няколко дни телефоните разговори на тези лица били обект на експлоатиране на специални разузнавателни средства. Във връзка с придобитата информация била

създадена съвместна организация между служителите на ОДМВР- Велико Търново и Главна дирекция „Национална полиция“ - гр. София. На 09.11.2017г. четиримата решили да се приберат от с. Вонеща вода в гр. Горна Оряховица. Те се придвижвали с лек автомобил „Фолксваген Пасат“, тъмнозелен металик, с рег. № ВТ 5246 ВН, управляван от С. Н.. До него в автомобила отпред бил Н. Н., зад С. Н. в автомобила на задната седалка бил П.П Н., а зад Н. Н. се возил П.Х. Н..

На 09.11.2017г. сутринта С. Н. се свързал с подсъдимия Г. Г. и се разбрали да „работят“ на този ден. На 09.11.2017г. около 11.20 часа свидетелят Н. Н. случайно набрал номера на свидетелката В. В.А., която живеела в село Владо Тричков. Тя имала стационарен телефонен номер ***** Първоначално Н. Н. казал на свидетелката А., че я наблюдават отдавна, че ще я убият, че са на 300 метра от къщата ѝ и ако има пари- да им ги даде, защото имат устройство и можели да проверят. След това имало друго позвъняване, при което св. Н. Н. се представил на св. А. като „генерал Г.“ от Своге и ѝ казал, че трябва да се срещнат в гр. София, А. да даде пари, а те да хванат лицата, които я заплашвали по-рано през деня по телефона. В хода на телефонните разговори св. А. предоставила на „генерал Г.“ мобилния си телефонен номер - ***** , а също и телефонните номера на дъщеря си и зет си. Докато св. А. разговаряла по мобилния си телефон с представилия □ се като „генерал Г.“, не спирал да звъни стационарният телефон на А. от т. нар. от нея „престъпници“. По телефона „генерал Г.“ обяснил на свидетелката А. да каже на „престъпниците“, че ще иде в гр. София да им даде пари. Освен това „генерал Г.“ обяснил на св. А. да сложи парите, които има в плик и да ги върже с тиксо, както и че ще трябва да иде в гр. София и даде парите, за да бъдат хванати „престъпниците“, които я заплашвали. На А. било обяснено, че дъщеря □ и зет □ също щели да бъдат там. В. А. взела маршрутка от с. Владо Тричков до автогара София - север. Докато пътувала „генерал Г.“ бил в непрестанна връзка по телефона с А.. Тя казала на „генерал Г.“ (на св. Н. Н.) с какво облекло е облечена и тази информация била препредадена по телефона на подс. Г.. Именно по мобилния телефон на А. □ било казано да вземе такси и да се придвижи до района на болница „Пирогов“. Жената изпълнила указанията и към 13.30 часа на 09.11.2017 г. пристигнала в района на болница „Пирогов“. Напътствана от „генерал Г.“, А. започнала да обикаля в продължение на час уличките в района. На база получената от

контролираните разговори информация от служителите на ОДМВР-Велико Търново, свидетелите Н. и П. (служители тогава на Сектор „Измами“ към Главна дирекция „Национална полиция“) по служебен път получили информация, че лицата от гр. Горна Оряховица са се свързали с възрастна жена, която пътува към гр. София. Когато А. пристигнала в района на болница „Пирогов“, свидетелите Н. и П. я установили по облеклото /за което имали предварително данни от колегите си от ОДМВР - Велико Търново/ и по това, че тя непрекъснато говори по телефона. Жената била видимо притеснена и започнала да обикаля в района около болницата. Н. и П. започнали да следват А.. По телефона т. нар. „генерал Г.“ казал на свидетелката А. първо да тръгне към Александровска болница, след това □ казал да се върне. Докато обикаляла улиците А. получавала непрекъснато напътствия по телефона от т. нар. „генерал Г.“. Той □ казал да не изключва телефона си. Междувременно, от друг телефонен номер (*****, ползван с апарат с ИМЕЙ № 356830023876600) св. С. Н. държал връзка по телефона с подс. Г., който ползвал телефонен номер *****. С. Н. предал на подсъдимия информация за облеклото на св. А.. Подсъдимият Г. посочил по телефона конкретно място, където възрастната жена да остави плика с парите, които носи. Когато св. А. стигнала до въпросното място - чували с листа на ул. „Тунджа“ - на А. □ било наредено по телефона да остави парите, които носи в чувала и да си тръгва, защото ще има престрелка. В торбичка с надпис „NIVEA“ А. носила сумата от 2715 /две хиляди седемстотин и петнадесет/ лева, която оставила до чувалите с листа, тъй като така □ било наредено по телефона, а и защото я било страх да не я нападнат и след всички напътствия на „генерал Г.“ по телефона вече не знаела какво да прави. След като А. оставила парите, „генерал Г.“ □ казал да си тръгва. Междувременно, при обход на района между болница „Пирогов“ и бул. „Прага“, свидетелите Н. и П. забелязали лице от мъжки пол с тъмнозелено яке без ръкави, което говорело по телефона. От него чули репликата „Да, да, виждам я. На двайсетина метра е.“. След това свидетелите Н. и П. получили информация от техни колеги от ОДМВР - Велико Търново, че жената е оставила пари до кофа за боклук и на свой ред Н. и П. препредали информацията на техни колеги и се отдалечили от лицето, за да не се усъмни мъжът, че го преследват. След като свидетелката А. оставила парите до чувалите с листа, тя побързала да вземе такси и да се прибере вкъщи, тъй като била уплашена, че ще има престрелка. Тогава подс. Г. се приближил до

инкриминирания плик с пари и ги взел. Лицето било наблюдавано от служители на 06 РУ - СДВР. В един и същи момент полицейски служители от ОДМВР - Велико Търново пристъпили към спиране на лек автомобил „Фолксваген Пасат“ и задържане на лицата С. Н., Н. Н., П.П Н. и П.Х. Н. в с. Джулюница, а в град София служители на 06 РУ - СДВР задържали Г. Б. Г.. На подсъдимия Г. Б. Г. бил извършен обиск, при който били намерени под елек и фланела плика с надпис „NIVEA“, съдържащ 1 банкнота с номинал от 5 лв., 69 банкноти с номинал от 10 лв., 101 банкноти с номинал от 20 лева. Освен това у подсъдимия бил намерен мобилен телефон, черен на цвят, марка „NOKIA“ с номер ***** с ИМЕЙ № 352395067138261; хартиени бележки с посочени кодове за зареждане; пари: 1 банкнота е номинал от 5 лв., 1 банкнота с номинал от 10 лв., 3 банкноти е номинал от 20 лв. и 3 банкноти с номинал от 50 лв., както и ключ за автомобил с надпис „*****“. Всички тези вещи били иззети с протокол за обиск и изземване от дата 09.11.2017 година, който впоследствие бил одобрен от съда.

Когато свидетелката А. пристигнала в дома си в с. Владо Тричков при нея дошли полицаи и я отвели за разпит в 06 РУ - СДВР, като паричната сума била върната на пострадалата.

Гореизложената фактическа обстановка се установява несъмнено от събраните в хода на производството доказателствени средства, имащи отношение към главния факт в процеса- показанията на свидетелите В. А., Г. Н., С. П., М.И., М.Д., С.Й., П. П. Н., С. Н., Н. Н., М.Й., П.И., П. Хр. Н., А.Н., Р.Т., А.Д., Д.А. и И.Г. (дадени пред СРС и приобщени от досъдебното производство по реда на чл.281, ал.4, вр. ал.1, т.1 и т.2 НПК); протокол за оглед на веществени доказателства от 10.11.2017г. (на лист 73-76, том I от ДП); протокол за оглед на веществени доказателства от 10.11.2017г. (на лист 92-93, том I от ДП); протокол за оглед на веществени доказателства от 10.01.2018г. (на лист 160-162, том I от ДП); заповед за задържане на Г. Б. Г. с рег. № 2545 от 09.11.2017г. (лист 23, том II от ДП); заповед за задържане на П.П Н. с рег. № 3663з-141 от 09.11.2017г. (лист 25, том II от ДП); заповед за задържане на С.Н.Н. с рег. № 3663з- 139 от 09.11.2017г. (лист 28 и лист 37, том II от ДП); заповед за задържане на Н.П. Н. с рег. № 3663з-142 от 09.11.2017г. (лист 29 и лист 30, том II от ДП); заповед за задържане на П.Х. Н. с рег. № 3663з-140 от 09.11.2017г. (лист 33, том II от ДП); протокол за обиск и изземване от 09.11.2017г. (на лист 44-45, том II от ДП); протокол за

претърсване и изземване от 09.11.2017г. (на лист 47-48, том II от ДП); протокол за претърсване и изземване от 10.11.2017г. (на лист 50-51, том II от ДП); протокол за обиск и изземване от 09.11.2017г. (на лист 53, том II от ДП); протокол за обиск и изземване от 09.11.2017г. (на лист 56, том II от ДП); протокол за обиск и изземване от 09.11.2017г. (на лист 59, том II от ДП); протокол за обиск и изземване от 09.11.2017г. (на лист 62, том II от ДП); протокол за претърсване и изземване от 09.11.2017г. (на лист 67-68, том II от ДП); протокол за оглед на вещественно доказателство от 10.11.2017г. (на лист 88-90, том II от ДП); определение от 27.11.2017 г. на СРС, НО, 18 състав (лист 98, том II от ДП); препис от протокол от 26.01.2018г. по НОХД № 1514/2018г. по описа на СРС, НО, 7 състав (лист 139-141, том II от ДП); разписка от 12.02.2018г. (лист 156, том II от ДП); удостоверение за водач на лек таксиметров автомобил (лист 366 от делото пред СРС), характеристики (лист 367-368 от делото пред СРС), служебни бележки (лист 369-370 от делото пред СРС); справка за съдимост на подсъдимия, както и вещественно доказателствено средство, изготвено от Държавна агенция „Технически операции“

Въззивният съд намира, че при извеждане на релевантната фактическа обстановка от районния съд не са допуснати процесуални нарушения при формиране на вътрешното му убеждение. В настоящото производство са събрани в пълен обем и по съответния процесуален ред доказателствени средства относими към предмета на обвинението, необходими за правилното изясняване на фактите от значение за разкриване на обективната истина по делото, които са всестранно, задълбочено и логически вярно обсъдени от първата инстанция. Проверката на доказателствения анализ сочи, че районният съд не е подценил или игнорирал част от доказателствата за сметка на други, като доказателствата и доказателствените средства са ценени според действителното им съдържание. Съдът е изпълнил и задължението си, вменено му с чл.305, ал.3, изр.2 НПК при противоречия в доказателствените средства да отговори на въпросите, защо дава вяра на едни от тях, а други отхвърля. В обобщение изводите за релевантните обстоятелства и факти са формирани точно в съответствие с информацията от събраните доказателствени средства, а изводите на съда обхващат всички доказателства и доказателствени източници, като не е допуснато избирано третиране на фактически обстоятелства или едностранчивост в подхода.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав споделя изцяло анализа на доказателствените източници, изложен в мотивите към присъдата. Същият е подробен, задълбочен, аналитичен, съответен на правилата на формалната логика и доказателственото право и се възприема от настоящата инстанция.

Когато и доколкото изразява съгласие с доказателствения анализ, направен от предходната инстанция, въззивният съд не е длъжен да обсъжда отново подробно доказателствата по делото, а може да анализира само тези които се оспорват, за да отговори изчерпателно на наведените доводи в жалбата или протеста или тези, които счита за неправилно анализирани / в този смисъл Решение № 372 от 01.10.2012г. по НД № 1158/2012г., НК, III НО на ВКС/. Ето защо и въззивният съд не намира за необходимо да преповтаря доводите на контролирания съд. По повод изложените доводи в жалбата касателно показанията на свидетелката А. първата инстанция е подложила същите на внимателен прочит, вътрешна съпоставка и съпоставка с останалия доказателствен материал, изложил е подробни съображения относно кредитирането им и причините за това, които се приемат от настоящата инстанция, като неоснователни са упреците на жалбоподателя в съображенията на първата инстанция, тъй като мотивите на първоинстанционния съд отговарят на действителното съдържание на посочения доказателствен източник.

При правилно установени фактически положения от правна страна първоинстанционният съд е развил подробни, обосновани и по същество съответни на закона правни изводи, поради което и правилно е приложил закона. Съвкупната преценка на доказателствените материали и фактическите положения формират несъмнен извод относно осъществен от обективна и субективна страна състав на престъпление по смисъла на чл.209, ал.1, предл.1, вр. чл.20, ал.4, вр. ал.1 НК от подсъдимото лице.

От обективна страна на 09.11.2017 г. в град София, около 15.00 часа на улица ***** в съучастие като помагач с Н.П. Н. - извършител и С.Н.Н. - помагач, с цел да набави за Н.П. Н. имотна облага, умишлено улеснил извършването на престъпление от Н.П. Н., който възбудил в телефонен разговор с В. В.А. заблуждение у същата, а именно, че се обажда генерал Г. от полицията във връзка с провеждане на полицейска акция по залавяне на телефонни измамници, поради което е необходимо В. В.А. да даде сумата от

2700 (две хиляди и седемстотин) лева, която да остави в чувал с листа до контейнер за отпадъци в района на УМБАЛСМ „Пирогов“, по друг начин - като Г. взел останената от В. В.А. парична сума в размер на 2700 (две хиляди и седемстотин) лева и с това причинил имотна вреда на В. В.А. в размер на 2700 (две хиляди и седемстотин) лева.

От субективна страна въз основа на фактическите данни за действията на подсъдимия настоящият съдебен състав приема, че същият е действал с пряк умисъл-съзнавал е обществената опасност на деянието, предвиждал е настъпване на общественоопасните последици и е целял пряко тяхното настъпване. Същевременно с това е налице общност на умисъла-подсъдимият е съзнавал, че у пострадалото лице е създадена невярна представа за действителното фактическото положение от извършителите, възбудили заблуждение, предвиждал е това обстоятелство, съзнавал е и предвиждал, че извършвайки предприетите действия улеснява извършването на престъплението и в частност настъпване на общественоопасния резултат-имотната вреда като пряко е целял това, съгласявайки се в престъпното посегателство участието на лицата, възбудили и поддържали заблуждението у пострадалата и подпомагали престъпната дейтелност.

Първата инстанция много подробно е изследвала всички аспекти на обективната съставомерност на действията на подсъдимия както от обективна, така и от субективна страна, изложила е убедителни и съответни на закона и съдебната практика изводи, които се основават на фактите по делото и действителното съдържание на доказателствените източници. В тази насока настоящият съдебен състав възприема задълбочените доводи на първия състав и не намира каквото и да е основание да внесе корекция в същите или да добави съображения към изчерпателните такива на първия съд.

Неоснователен е упрека на подсъдимия във въззивната жалба досежно правилността на присъдата относно съставомерността на деянието като престъпление по смисъла на чл. 209, ал. 1 НК предвид обстоятелството, че мотивите и подбудите за оставяне на паричната сума от пострадалата е чувство за страх, а не измамливи действия. Естеството на изпълнителното деяние в конкретния случай се характеризира с усложнен предмет на психическо въздействие спрямо пострадалата от престъпление и включва като фактически състав наслагване на неговите елементи в две насоки-

главен-възбуждане на заблуждение за необходимост от предоставяне на средства за залавяне на „престъпници“ и вторичен- използване на неверни твърдения, целящи въздействие в емоционалното състояние на пострадалата, насочено към утвърждаване на чувство за страх и опасност за живота □ като допълнителен метод към преследваната главна цел-имуществено разпореждане във основа на формирани неверни представи - въвеждане на твърдения за наличието на „престъпници“, които наблюдават отдавна пострадалата, че ще я убият, че са на 300 метра от къщата ѝ и ако има пари - да им ги даде, защото имат устройство и можели да проверят, след оставяне на плика с парична сума да си тръгва, защото ще има престрелка. Наличието на страх за живота у пострадалата като елемент на мотива за оставяне на паричните средства не лишава дейността от съставомерност по смисъла на престъпната измама, тъй като цялостното поведение на пострадалата е мотивирано от неверни представи относно действителното естество на фактическите положения, като всички действия са предприети въз основа на въвеждането □ в заблуждение и е мотивирано от тази заблуда, като основния фактор в действията на подсъдимата са предоставяне на парични средства във връзка с указанията на мнимия полицейски служител от тяхната необходимост за залавянето на мними престъпници, създаващи опасност за живота, здравето и имуществото на пострадалата. В този смисъл и за настоящия съдебен състав дейността на подсъдимия изпълва всички обективни елементи на престъплението, за което е признат за виновен.

Неоснователни са възраженията за липса на общност на умисъла като елемент на субективната страна на престъплението. В тази насока правилно първата инстанция е посочила обективните факти, съдържащи информационен потенциал за такъв извод- подсъдимият е съзнавал, че хората, с които разговаря по телефона мотивират възрастната жена за неправомерно разпореждане с парични средства и че неговата задача е да ги вземе, като именно подсъдимият е посочил мястото, където пострадалата да остави паричната сума, като следва да бъде отчетено, че самото място- чували с листа на ул. „Тунджа“ сочат ясна представа за неправомерността на действията. Свидетелите Н. и П. установяват, че подсъдимият при разговора по телефона е заявил, че вижда пострадалата и отстоянието □, а се установява, че му е било съобщено от св. С. Н. предварителна информация за облеклото □, което сочи, че Г. е съзнавал, че именно във връзка с предстоящото

разпореждане на А. с парите той се намира на мястото на извършване на престъплението, а не защото е таксиметров шофьор или случаен минувач, а след оставяне на паричната сума е взел предмета на престъпление и е укрил същия под дрехите си. Съвкупната преценка на тези обстоятелства сочат единствен и несъмнен извод- предварителна съгласуваност на престъпната дейтелност между няколко лица, а от там и на общност на умисъла.

Неоснователни са възраженията за нарушение на процесуалните правила при действие по разследване обиск на подсъдимия, за което е съставен протокол за обиск и изземване от подсъдимото лице, в рамките на което са установени, описани и иззети вещи, включително и предмета на престъплението. Действието е било извършено при пълно спазване на изискуемите правила, визирани в чл. 164 НПК, протоколът е бил одобрен от съответния първоинстанционен съдия, като настоящия състав не констатира твърдяните основания да изключи същия от доказателствената съвкупност.

При ангажиране на наказателната отговорност на подсъдимото лице, първоинстанционният съд правилно е приложил закона, отчетел е относимите към наказателната отговорност смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства и е индивидуализирал наказанието правилно и справедливо в размер на една година лишаване от свобода.

Правилно е отчетено, че за поправяне и превъзпитание на дееца не е необходимо наказанието да се търпи ефективно, като с оглед размера на наложеното наказание и лисата на предходна съдимост са налице всички материалноправни предпоставки на чл. 66, ал. 1 НК за отлагане изпълнението му. Определеният изпитателен срок от три години правилно е отмерен от гледна точка преценка последващото поведение на подсъдимото лице.

Правилно с оглед изхода на делото разноските в размер на 274.70 лв. (двеста седемдесет и четири лева и седемдесет стотинки) са възложени в тежест на подсъдимия на осн. чл. 189, ал. 3 НПК, а на осн. чл.190, ал.2 НПК и сумата от 5 лв. (пет лева) държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист.

Правилно първоинстанционният съд е констатирал наличието на предпоставките за връщане на правоимащото лице-Г. Б. Г. на приобщените като веществени доказателства иззети от негово държане вещи- 1 чифт обувки - тип маратонки с надпис „Mat Star“ и 1 бр. червено шушляково яке с

надпис на етикета „LCW Casual“. При претърсване и изземване от 10.11.2017г. от лек автомобил марка „Шевролет“с рег. № ***** от подсъдимия са били иззети 1 бр. шапка с надпис „Kalenji“ и 1 бр. слънчеви очила с надпис „Polaroid“ с кърпичка в черен калъф - без надпис, тъй като същите не подлежат на отнемане по реда на чл. 53 НК.

Законосъобразно първата инстанция на основание чл.53, ал.1, б. „а“ НК е отнела в полза на държавата мобилния телефон, иззет от подсъдимия Г. Г., тъй като се явява вещ на признатото за виновно лице и е предназначена за извършване на „телефонна измама“, на основание чл.53, ал.1, б. „а“ НК. Правилно по отношение на вещите, иззети от С.Н.Н., Н.П. Н., П..П Н. и П.Х. Н. (1 бр. мобилен телефон марка „Нокия“ с ИМЕЙ 356829022428181 със СИМ карта; горна част на счупен мобилен телефон с пукнатини на дисплея, с надпис „Нокия“, без ИМЕЙ; 1 бр. мобилен телефон марка „Самсунг“ с ИМЕЙ 352220068498128 с батерия и СИМ карта с № 89359050000105439445; 2 бр. батерии за мобилен телефон марка „Нокия“; 1 бр. мобилен телефон марка „Нокия“ с ИМЕЙ1: 357879040002723 и ИМЕЙ2: 357870040002731 със СИМ карта; 1 бр. мобилен телефон с надпис „САТ“ с ИМЕЙ 1 : 352770062263498 и ИМЕЙ 2: 352770062263506; 1 бр. мобилен телефон марка „Huawei“ с ИМЕЙ1: 865547034829724 и ИМЕЙ 2:865547034890644 със СИМ карта; мобилен телефон марка „Нокия“ с ИМЕЙ 356830023876600 със СИМ карта; 4 бр. батерии за мобилен телефон марка „Нокия“ и СИМ карта на Теленор; 2 бр. батерии за мобилен телефон марка „Нокия“; 2 бр. батерии - марка „Nokia“ и „Allview“, 1 бр. мобилен телефон марка „Самсунг“, 3 бр. батерии — марка „Nokia“ и 1 бр. батерия „BL-5C“, 1 бр. мобилен телефон марка „Самсунг“) е констатирано, че са вещи, които по естеството си са предназначени и могат да послужат за извършване на „телефонна измама“, а спрямо Н. Н. и С. Н. по отношение на които наказателното производство е приключило на 26.01.2018 година, в 1-годишен срок от приключване на наказателното производство вещите не са били потърсени, а същевременно с това за вещи- мобилен телефон марка „Нокия“ с ИМЕЙ 356830023876600 със СИМ карта са налице и предпоставките на чл.53, ал.1, б. „а“ НК, тъй като е доказано, че е била на С. Н. (признат за виновен с Определение от 26.01.2018г. по НОХД № 1514/2018г. по описа на СРС, НО, 7 състав) и е послужила пряко за извършване на процесното престъпление. При тези констатации отнемането на вещите в полза на държавата от районен съд е съответно на закона.

При извършената на основание чл.314, ал.1 вр. чл.313 НПК цялостна служебна проверка на правилността на атакувания съдебен акт, въззивната инстанция не констатира наличие на основания, налагащи неговата отмяна или изменение, поради което следва да бъде потвърден, а въззивната жалба да бъде оставена без уважение, като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.334, ал.1, т.6 вр. чл.338 НПК, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 01.06.2022 година на Софийски районен съд, НО, 10-и състав по НОХД № 1341/2020 година по описа на съда.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____